

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/530/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511215731
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1511215731.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka 5, zastúpená spoločnosťou Tomáš Kušnír, s. r. o., Bratislava, Údernícka č. 5 proti odporcovi: H. O., B., J. Č.. X, K.. Č.. na Z. F., zastúpená opatrovníčkou Ľubicou Tichou, pracovníčkou Okresného súdu Bratislava IV, Bratislava, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká č. 16, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP č. 7, o zaplatenie 1.133,88 Eur a príslušenstvo, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V č. k. 50 C 102/2011 - 88 zo dňa 29.6.2012 rozhodol

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania sa **z a m i e t a**.

Uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti sa **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie. Žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania. Zároveň navrhovateľovi priznal vrátenie súdneho poplatku vo výške 60,87 Eur.

Rozhodol tak z dôvodu, že navrhovateľ vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1, písm. c) veta prvá O. s. p..

Pokiaľ ide o nepriznanie trov konania uplatnené vedľajším účastníkom poukázal na to, že si uplatnil trovy konania v nešpecifikovanej výške, ktoré mu zrejme vznikli právnym zastúpením. Do sporu vstúpil vedľajší účastník prostredníctvom právneho zástupcu bez znalosti predmetu sporu z vlastnej iniciatívy. Spotrebiteľ v predmetnom spore odporca, vstup vedľajšieho účastníka do konania nenavrhol. Konanie bolo zastavené v procesnom štádiu pred meritórnym pojednávaním a preto nemožno trovy vyhodnotiť ako trovy potrebné na účelné uplatnenie a bránenie práva.

Proti tomuto uzneseniu v časti nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi včas prostredníctvom právneho zástupcu podal odvolanie vedľajší účastník.

V odôvodnení odvolania poukázal na to, že pri rozhodovaní o trovách v konaní, ktoré bolo skončené zastavením v dôsledku späťvzatia žaloby, je nevyhnutné posudzovať zásadne len procesné kritéria úspechu, či neúspechu účastníkov.

Nebolo preukázané, že žalovaný svojim správaním zapríčinil späťvzatie žaloby. Žalobca bez akéhokoľvek odôvodnenia vzal žalobu v celom rozsahu späť, čím procesne zaviniel zastavenie konania. Žalobca nedosiahol v súdnom konaní to, čo od žalovaného žiadal, preto tento stav je potrebné považovať za jeho procesný neúspech.

Ďalej poukázal na to, že môže preukázať, že v množstve súdnych sporov spôsobil už jeho vstup do konania (aj bez vyjadrenia vo veci samej) pre navrhovateľa odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovaného nároku vzal svoj návrh na začatie konania späť a konanie žiadal zastaviť.

Vo svojom odvolaní k odôvodneniu rozhodnutia napadnutého uznesenia poukázal na rozhodnutia krajských súdov, ktoré vo veciach náhrady trov združenia na ochranu spotrebiteľov už rozhodovali. Odôvodnenia predkladaných rozhodnutí odvolacích súdov dávajú odpoveď na všetky argumenty žalobcu a súdu o neopodstatnenosti, nehospodárnosti a neúčelnosti trov vedľajšieho účastníka. Poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 13 Co 193/2012 - 138, 14 Co 227/2012 - 108, 15 Co 92/2012 - 69, 16 Co 187/2012 - 95, 17 Co 87/2012 - 71, sp. zn. 41 Cob 99/2012, Krajského súdu v Košiciach č. k. 1 Co 78/2012 - 71, 2 Cob 104/2012 - 140, 3 Co 79/2012 - 64, 5 Co 85/2012 - 64, 9 Co 59/2012 - 69, 9 Co 96/2012, Krajského súdu v Prešove č. k. 1 Co 8/2012 - 74, 2 Co 16/2012 - 60, sp. zn. 3 Co 40/2012, č. k. 5 Co 63/2012 - 63, sp. zn. 6 Co 16/2012, 7 Co 31/2012, 8 Co 22/2012, č. k. 9 Co 37/2012 - 94, 10 Co 56/2012 - 111, 11 Co 37/2012 - 88, 12 Co 9/2012 - 68, sp. zn. 16 Co 94/2012, č. k. 17 Co 63/2012 - 117, 18 Co 16/2012 - 48, sp. z. 19 Co 58/2012 a 20 Co 18/2012.

Vedľajší účastník ako občianske združenie zložené prevažne z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“.

V predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva a aj výkladové pravidlá ich aplikácie.

Úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady, ktorého náhradu si vedľajší účastník v prvostupňovom konaní uplatňuje, je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zastupovania a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom. Podľa ich pokynov sa zisťuje evidencia živej spotrebiteľskej veci na súde a zisťuje sa dodávateľ, ktorý žalobu podal vrátane súvisiacich administratívnych a daňových evidencií. Tento úkon v sebe zahrňuje aj žiadosť o poskytnutie informácie potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie spočívajúcu v evidencii v menoslove, v ďalších evidenčných pomôckach podľa spisového poriadku, pridelenej spisovej značky, založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslaní súdu.

Žiadal, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti a priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 82,85 Eur a trovy odvolacieho konania vo výške 46,01 Eur v zmysle § 146 ods. 2 prvá veta O. s. p..

Zároveň s podaním odvolania podal návrh na prerušenie konania a žiadal, aby odvolací súd sa obrátil na Súdny dvor EÚ so žiadosťou o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach „

1. Či pod právom na súdnu ochranu podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod podporou Združení na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa rozumie aj právo na náhradu trov súdneho konania.

2. a) Či sa má čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie vykladať tak, že Združeniu na ochranu spotrebiteľov patrí náhrada trov konania ako vedľajšiemu účastníkovi na strane spotrebiteľa za úspešné vedenie súdneho sporu, ak zmyslom a cieľom ochrany na strane spotrebiteľa bolo zbaviť spotrebiteľa záväzku z neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo záväzku po použití nekalej obchodnej praktiky podľa smernice EP a Rady 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

b) Ak je odpoveď na otázku podľa predchádzajúceho odseku taká, že Združeniu patrí náhrada trov v súdnom konaní, či možno toto právo nepriznať len z dôvodu, že sa z dôvodu hospodárnosti konania argumentovalo a následne aj rozhodlo na základe inštitútu premlčania, alebo sa rozhodlo o späťvzati žaloby žalobcom po námietke premlčania v znesenej v konaní Združením.

3. Či je porušené základné právo spotrebiteľa a Združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ak súd neprizná právo na náhradu trov konania spotrebiteľovi alebo Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov napriek ich úspechu v súdnom konaní a nevyporiada sa s odlišnými súdnymi rozhodnutiami v obdobných veciach, ktoré boli súdu predložené, a ktoré sú zjavne odlišne právne zdôvodnené.

4. Či právna úprava podľa § 142 až § 151 slovenského občianskeho súdneho poriadku odporuje právu Európskej únie, ak neumožňuje Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov priznať plnú náhradu trov konania, napriek dosiahnutému úspechu v konaní, keď na druhej strane dodávateľovi náhradu trov konania umožňuje.

5. Či čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a články 38 a 47 Charty základných práv Európskej únie treba vykladať tak, že bránia takej aplikácii vnútroštátneho procesného práva, ktorá označuje právne zastúpenie Združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov za neúčelné napriek tomu, že po vstupe Združenia do konania zoberal žalobu späť.

Uvedené otázky odvolateľ (vedľajší účastník) považoval za otázky zásadného právneho významu, pretože ide o otázku holej existencie Združenia a de facto o otázku prežitia Združenia. Združenie vstúpi do konania, spotrebiteľ v súdnom konaní je úspešný, čím je daný reálny výsledok ochrany spotrebiteľa, avšak súd chce túto činnosť pri ochrane spotrebiteľa paralyzovať nepriznávaním trov Združeniu. Združenia obhajujú jedno zo základných práv EÚ dovolenými zákonnými prostriedkami účinnej obrany, súd im trovy neprizná, dodávatelia plošne po celom Slovensku porušujú spotrebiteľské práva a trovy konania sú im priznávané. Princíp spravodlivosti v § 1 O. s. p. je tu zjavne narušený.

Následne vyčíslil trovy konania.

Navrhovateľ sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka nevyjadril.

Odvolací súd sa v prvom rade zaoberal návrhom vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c) O. s. p..

Predmetom odvolacieho konania je nárok vedľajšieho účastníka na trovy konania.

Z obsahu spisu je nesporné, že navrhovateľ si svojim návrhom zo dňa 4.7.2011, doručeným súdu dňa 28.7.2011 sa domáhal od odporkyne zaplata 1.133,88 Eur a prísl. na tom skutkovom základe, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa bol odporkyňou bola dňa 10.12.2007 uzavretá zmluva o pripojení a dodatky k tejto zmluve. Právny predchodca poskytol odporkyni telekomunikačné služby, ktorej jej vyúčtoval. Odporkyňa tieto služby v zmysle rozpísaných faktúr neuhradila. Domáhal sa preto zaplata ceny za služby v zmysle jednotlivých faktúr, úrokov z omeškania vo výške 8,5 % za každú jednotlivú fakturovanú cenu služieb, zmluvnú pokutu vo výške 785,22 Eur v zmysle zmluvy a dodatkov, s tým, že zmluvná pokuta je ekvivalentom zvýhodnenia, ktoré právny predchodca poskytol odporcovi v podobe zabezpečenia predaja mobilných telefónov/koncových telekomunikačných zariadení za zvýhodnenú (akcióvu) cenu.

Vo veci bol dňa 28.7.2011 vydaný platobný rozkaz. Platobný rozkaz prevzal právny zástupca navrhovateľa dňa 16.8.2012. Zásielka odporkyne sa vrátila súdu z dôvodu že na udanej adrese je neznáma. Následne bol rozhodnutím zo dňa 25.10.2011 platobný rozkaz zrušený. Uznesením zo dňa 1.12.2011 bol odporkyni ustanovený opatrovník v zmysle § 29 ods. 2 O. s. p..

Listom zo dňa 6.2.2012, doručeným súdu dňa 8.2.2012 zahlásil svoj vstup do konania vedľajší účastník. Zároveň s oznámením o vstupe do konania žiadal, aby mu súd doručil návrh na začatie konania a jeho prílohy.

Podaním zo dňa 25.5.2012, doručeným súdu dňa 31.5.2012 zoberal navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť.

Súd konanie zastavil dňa 29.6.2012. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., žiadnemu z účastníkov trovy konania nepriznal.

Podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Konanie o takzvanej predbežnej otázke (prejudiciálne konanie) je konaním pred Súdnym dvorom ES a zároveň konaním, ktoré z hľadiska svojej dôležitosti pre celkový systém komunitárneho práva zohráva prvoradú a nezastupiteľnú úlohu. Všetky základné idey a princípy komunitárneho práva, ktoré neboli striktné definované v primárnom práve (v zakladajúcich zmluvách, ich dodatkoch a doplnkoch), dovodil vo svojej judikatúre Súdny dvor ES (princíp prednosti komunitárneho práva, princíp bezprostredných účinkov komunitárneho práva atď.).

Konanie o predbežnej otázke vychádza z niekoľkých zásadných premís. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že charakter komunitárneho (a následne únieového a európskeho), predovšetkým doktrína priority, prednosti komunitárneho práva pred právom vnútroštátnym, predpokladá, že akékoľvek nejasnosti či divergencie vyplývajúce z jeho aplikácie nemôže záväzným spôsobom vykladať vnútroštátny (národný) súd. Vnútroštátny súd nemôže rozhodovať o otázkach platnosti a výkladu komunitárneho práva, ale ako jediný je oprávnený závery Súdneho dvora ES aplikovať na konkrétny ním prejednávaný prípad.

Vnútroštátny súd môže položiť len takú otázku, ktorá sa týka :

- výkladu komunitárneho práva, konkrétne výkladu Zmluvy o založení ES
- platnosti sekundárneho práva komunitárneho práva
- výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES.

Vo všetkých prípadoch musí vnútroštátny súd preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre konkrétne rozhodnutie vo veci (viď dôvodovú správu k § 109 O. s. p. Občiansky súdny poriadok Števec/Ficová a kolektív, Beckova edícia komentované zákony).

Vedľajší účastník svojim návrhom formuloval otázky, v zmysle ktorých sa domáhal aby Súdny dvor ES zodpovedal na otázky výkladu vnútroštátneho práva. V položených otázkach nejde o prípadný rozpor, či v danom prípade pri priznaní trov konania konal súd v rozpore s komunitárnym právom, ale domáha sa vedľajší účastník zodpovedania, že mu trovy konania patria. Ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (a teda aj rozhodovanie o trovách konania) je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity) (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 70/2012).

Vzhľadom na uvedené vyššie odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Odvolací súd prejednal odvolanie podľa § 214 ods. 2 O. s. p., preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Vedľajší účastník podaním zo dňa 6.2.2012, doručeným súdu dňa 8.2.2012, ktorým zahlásil svoj vstup do konania žiadal aj zaslanie návrhu na začatie konania s prílohami a zároveň navrhol priznať mu náhradu trov konania. Svoju žiadosť vedľajší účastník o zaslanie kópie návrhu, aby sa mohli k veci relevantne vyjadriť zopakoval podaním zo dňa 1.6.2012.

Vzhľadom na prejav navrhovateľa zo dňa 25.5.2012, ktorý doručil súdu dňa 31.5.2012 zo strany prvostupňového súdu už nedošlo k zaslaniu návrhu a kópii dôkazov vedľajšiemu účastníkovi.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p. ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 93 ods. 3 O. s. p. do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Z konanie je zrejmé, že vedľajší účastník vstúpil do konania z vlastného podnetu, a to písomným oznámením zo dňa 8.2.2012.

Vedľajší účastník vo svojom odvolaní poukazuje na nesprávnosť rozhodnutia, pokiaľ ide o nepriznanie mu trov konania a následne poukazuje na rozhodnutia iných odvolacích súdov v Slovenskej republike a domáha sa zmeny rozhodnutia v tejto časti.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Z konania je nesporné, že navrhovateľ vzal návrh späť.

Pri posudzovaní trov konania, ktoré mali vzniknúť vedľajšiemu účastníkovi odvolací súd prihliadol na úkony, ktoré boli vykonané právnym zástupcom vedľajšieho účastníka konania.

Vedľajší účastník zahlásil vstup do konania dňa 8.2.2012, ku ktorému oznámeniu pripojil plnú moc udelenú advokátovi zo dňa 2.1.2012. V čase jeho zahlásenia vstupu do konania nemal vedľajší účastník žiadne vedomosti do akého konania vstupuje a to z dôvodu, že súčasťou jeho oznámenia vstupu bola aj žiadosť voči súdu, aby zaslal žalobný návrh a prílohy tohto návrhu. Vedľajší účastník okrem zahlásenia vstupu do konania, žiadosti o zaslanie návrhu a jeho príloh a žiadosti o priznanie trov konania, ako aj opakovanej žiadosti o zaslanie návrhu a jeho príloh zo dňa 1.6.2012 nevykonával žiadne úkony v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z.

Podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby :

a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom.

Z úkonov vedľajšieho účastníka a to z podania zo dňa 6.2.2012, ako ani opakovanej žiadosti o zaslanie žalobného návrhu a jeho príloh zo dňa 1.6.2012 vyplýva, že vedľajší účastník vstupoval do konania v čase, kedy nemal vedomosti o obsahu žalobného návrhu, teda čoho sa navrhovateľ vo svojom žalobnom návrhu domáha. Preto pri udeľovaní plnej moci zo dňa 2.1.2012 nemohol vedľajší účastník advokátovi poskytnúť žiadne informácie o konaní, o žalobnom návrhu. Samotné prevzatie zastupovania advokátom bez toho, aby mu boli poskytnuté akékoľvek informácie o konaní nie je možné považovať za úkon právnej pomoci v zmysle vyššie uvedenej citovanej vyhlášky a tým ani za účelne vynaložené trovy konania na uplatňovanie, alebo bránenie práva.

Poukázanie na vedľajšieho účastníka v odvolaní na to, že „....Úkon právnej služby prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady je mimoriadne dôležitým úkonom, kedy sa advokátom zhodnocuje opodstatnenosť, účelnosť, stratégia a taktika právneho zastupovania a následne sa táto analýza konzultuje na prvej porade s klientom, podľa ich pokynov sa zisťuje evidencia živej spotrebiteľskej veci na súde a zisťuje sa dodávateľ, ktorý žalobu podal vrátane súvisiacich administratívnych a daňových evidencií. Tento úkon v sebe zahŕňa aj žiadosť o poskytnutie informácie potrebných na vstup do konania, administratívnu činnosť sekretariátu kancelárie spočívajúcu v evidencii v menoslove, v ďalších evidenčných pomôckach podľa spisového poriadku, pridelenej spisovej značky, založení spisu, vyhotovení písomného podania o vstupe do konania a jeho zaslaní súdu.“ len preukazuje, čo malo byť obsahom úkonu podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z., ako aj z predložených listín vedľajším účastníkom je preukázané, že takýto úkon vôbec nebol vykonaný, lebo vedľajší účastník

nemohol právneho zástupcu informovať o konkrétnom žalobnom návrhu a preto nemohlo dôjsť ani zhodnoteniu opodstatnenosti, účelnosti, stratégie a taktiky právneho zastupovania.

Odvolačný súd sa preto stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ako aj jeho odôvodnením, podotýka len, že nesprávne rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p.. Odvolačný súd preto napravil toto pochybenie a rozhodoval o trovách vedľajšieho účastníka podľa § 146 ods. 2, veta prvá O. s. p.. Vzhľadom na to, že vedľajšiemu účastníkovi trovy konania - trovy právneho zastúpenia nevznikli, tieto nemohol priznať.

Rozhodnutie súdu prvého stupňa preto podľa § 219 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Odvolačný súd na záver dodáva, že je všeobecne známe, že vedľajší účastník informácie o tom, či sú vedené konania podľa právnych predpisov o spotrebiteľských zmluvách zistil len na základe jeho žiadosti podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám, keď mu boli súdmi zaslané zoznamy týchto konaní. Podľa týchto zoznamov boli uvedené iba spisové značky konaní, účastníci konania. Preto udelenie plnej moci právnemu zástupcovi iba na základe takejto informácie (ktorú vedľajší účastník získal bez akéhokoľvek jeho bližšieho pričinenia) nie je a ani nemôže byť právnym úkonom v zmysle § 14 ods. 1, písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z..

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 a § 142 ods. 1 O. s. p.. Navrhovateľ mal v odvolacom konaní úspech, trovy mu však nevznikli, preto odvolačný súd vyslovil, že sa mu trovy odvolacieho konania nepriznávajú.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.